

De Jager

Hij doet voorkomen alsof de mainport gevaar loopt. De mainport is van groot belang voor de Nederlandse economie. Maar is het niet zo dat vracht veel harder is gedaald dan passagiers, hoewel er op vracht geen tickettaks zit? En is het niet zo dat er juist meer transferpassagiers naar Schiphol komen, omdat op andere luchthavens die vluchten niet meer worden aangeboden?

Minister **Eurlings**: Ik ben blij dat u, zoals u dat continu doet, de mainportbelangen van Schiphol benadrukt. Ik ben dat zeer met u eens. Dat is ook de kern van het kabinetsbeleid. U hebt gelijk dat de vracht nog sterker daalt. Er is alleen één significant verschil: die vracht daalt overal. Met een verslechterende economie wordt er minder vracht vervoerd, door de lucht maar ook over de weg. U hebt TLN, Transport en Logistiek Nederland, zijn noodsignalen horen slaken. Het grote verschil is dat wij bij aankomende en vertrekkende passagiers op Schiphol veel verder omlaag kukelen dan vergelijkbare luchthavens. De kosten spelen daar een grote rol in. De transfermarkt blijft zowat stabiel. Daar is de kostenpositie veel beter. Qua aankomend en vertrekkend verkeer, de mensen die zich op Schiphol met hun ticket aan het loket melden, zijn wij veruit het duurst van heel Europa.

De heer **Roemer** (SP): Het duurzaamheidsverhaal is natuurlijk van wezenlijk belang. Ik kan mij dus voorstellen dat de minister zegt dat aanpassing van de vliegtaks niet de hoogste prioriteit heeft als het kabinet met een pakket maatregelen komt. Deze vliegtaks is in wezen heel oneerlijk, want eigenlijk wordt alleen de uit Nederland vertrekkende vakantieganger belast. Als het kabinet dan toch naar aanpassingen gaat kijken, is het dan ook bereid om het geld dat wordt binnengehaald, 350 mln., te verdelen over alle uit Nederland vertrekkende vluchten, dus ook over de vracht en de doorreispassagiers?

Minister **Eurlings**: Dat is een oude discussie. Mij lijkt dat er op dit moment weinig behoefte is om die weer te hernemen en nu nog meer te gaan belasten. Ik snap de portee van uw vraag, maar u weet – de staatssecretaris van Financiën heeft dat ook al vaak gezegd – dat als wij de mainport overeind willen houden, wij die overstappassagiers nodig hebben om de toestellen vanuit Schiphol naar Peking of Shanghai voldoende gevuld te houden. Dat moet omdat wij zo'n kleine thuismarkt hebben. Als Nederland een heel groot land was, konden de toestellen worden gevuld met Nederlanders. Nederland is echter een klein land. Er zijn dus veel buitenlandse passagiers nodig, anders verliest Nederland die verbindingen. Nederland raakt de transfer absoluut kwijt als het zich uit de markt prijst. Wij willen dan ook inzetten op de geheel andere lijn. Wij willen de kosten voor de transfer niet verhogen, maar ze juist voor de aankomende en de vertrekkende reizigers concurrerend maken.

Misschien kunnen wij elkaar wel op een ander punt vinden. Wij zouden kunnen nagaan of wij met andere maatregelen verdere vergroening van de luchtvaart kunnen stimuleren. Ik denk aan selectiviteitsmaatregelen. Daarover hebben wij donderdag gesproken. Schiphol loopt daarmee voorop, maar een extra push in de goede richting kan alleen maar helpen om het kostenaspect waarmee wij te maken hebben van een soort green deal te voorzien.

Leuk dat u hier ook bent, mijnheer Roemer. U weet wat ik bedoel.

De **voorzitter**: Wij niet, maar dat hoeft ook niet.

Vragen van het lid Thieme aan de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, bij diens afwezigheid gesteld aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, over **het feit dat zij toestemming heeft gegeven voor het afschot op Terschelling**.

□

Mevrouw **Thieme** (PvdD): Voorzitter. In november van het vorige jaar is een groep van tien edelherten losgelaten op het eiland Terschelling, een verwerpelijke actie. Minister Verburg heeft van begin af aan gezegd dat zij volop zou inzetten op het vangen van de dieren door middel van verdooving en dat zij ze zou laten terugbrengen naar opvangplaatsen op het vasteland. Zelfs afgelopen donderdag tijdens het algemeen overleg over de jacht is hieraan uitgebreid aandacht besteed en heeft zij dit nog ten volle uitgesproken. In het Friesch Dagblad van afgelopen zaterdag gaf een woordvoerder van het ministerie nog aan dat met de zoektocht naar de herten volgende week verder zou worden gegaan en dat de kansen nu beter waren, omdat goed in beeld was langs welke route de herten liepen.

Wat schetst onze verbazing? Gisteren kreeg de Kamer een brief van de minister waarmee zij aangaf toestemming te hebben verleend voor het afschieten van de dieren, omdat de enkele pogingen om de dieren te verdoven waren mislukt. Opeens rept de minister over allerlei ophanden zijnde problemen, waarover zij afgelopen donderdag niets zei.

Dezelfde dag, gisteren, zijn vijf jagers gestart met het afschieten van de dieren en is het eerste hert geschoten. In de loop van de week zal het aantal jagers worden gebreed om de klus te klaren. De fractie van de Partij voor de Dieren vindt deze gang van zaken volstrekt ontoelaatbaar en zij eist van de minister dat de actie onmiddellijk wordt beëindigd. Immers, het is onbestaanbaar dat nu zeer gemakkelijk naar het geweer wordt gegrepen. Er zijn alternatieven. Er is de mogelijkheid van het verdoven van de herten door niet achter de dieren aan te rennen met verdovingsgeweren, maar door meer uit te gaan van hun gedrag en door bijvoorbeeld gebruik te maken van de vaste looproutes van de dieren die pas dit weekend bekend zijn. Daarnaast geldt dat er geen acute reden is om in te grijpen. Het enige mannetje in de groep is al gevangen. Aan de minister heb ik daarom de volgende vragen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het afschot? Er is nu één hert gedood. Zijn er inmiddels al meerdere herten afgeschoten? Kan de minister uitleggen waarom tot en met het weekend door de minister van LNV wordt gecommuniceerd dat er volop ingezet zal worden op het verdoven en het vangen van de dieren om deze daarna terug te brengen naar het vasteland en de minister vervolgens op maandagochtend de Kamer overrompelt met een brief waarmee zij aangeeft per direct toestemming te verlenen tot afschot?

Tot slot vraag ik de minister om onmiddellijke beëindiging van de jacht op de edelherten op Ter-



De heer Donner, minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
© M. Sablerolle – Gouda

schelling en in te zetten op slimmere methoden om de herten te vangen dan de jachttechniek, waardoor verdoving haalbaar zou moeten zijn.

De **voorzitter**: Dan geef ik nu het woord aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid die de minister voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit vervangt.

□

Minister **Donner**: Voorzitter. Ik treed inderdaad op namens de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Zij bevindt zich op dit moment in het buitenland.

Mevrouw Thieme heeft terecht de verwerpelijke situatie op Terschelling beschreven. Die is ontstaan door dat sommige mensen meenden op Terschelling herten te moeten introduceren. Hierover is eerder van gedachten gewisseld. Eerst dacht men een grap te hebben, maar nu ziet men wat de consequenties daarvan zijn.

Het is ook juist, wat mevrouw Thieme beschrijft, dat het primair de inzet is geweest om de dieren te vangen en ze zelfs niet te verdoven. De herten kwamen van een fokkerij en waren bestemd voor de kersttafel. De filosofie was dan ook dat deze dieren waarschijnlijk benaderbaar waren door mensen. Daarom heeft men eerst op deze mogelijkheid ingezet.

Toen dat niet lukte is inderdaad, zoals mevrouw Thieme beschreef, tot eind februari met een eerste actie ingezet op verdoving. Op 28 januari is de bok van het gezelschap daarbij verdoofd. Daarna is men nog twee weken met de verdovingsactie doorgegaan. Vrijdag moest echter geconcludeerd worden dat dat tot op dat moment geen enkel resultaat had en dat er ook niet het perspectief was dat dit wel tot resultaat zou leiden. Dat was de situatie.

Zoals tijdens het algemeen overleg van afgelopen donderdag is gezegd, wilde de minister van Landbouw zonder meer inzetten op verdoving. Ook in het licht van de berichten van de plaatselijke autoriteiten is dit weekeinde de situatie bezien en is geëvalueerd wat de beste lijn zou kunnen zijn. Daarbij speelt mee dat het vanaf volgende week gedurende twee weken voorjaarsvakantie is, waarbij het eiland vol met toeristen zal zijn

zodat er dan op geen enkele wijze, noch met verdovende pijltjes, noch op andere wijze, kan worden gejaagd. Na het einde van de voorjaarsvakantie begint na één week het broedseizoen op het eiland, waarin in ieder geval niet kan worden geschoten. Bovendien is het gelet op het broedseizoen ongewenst dat daar tien herten rondlopen die de broed verstoren. Na het broedseizoen volgt vermoedelijk de periode dat de hinds jongeren werpen zo zij daarvan drachtig zijn, waarna gedurende de zoogperiode ook niet gejaagd kan worden. Kortom, dan zitten wij bijna in het komende najaar. In al die tijd worden de flora en de fauna op de eilanden, en daarmee ook de leefomgeving van de andere dieren op de eilanden, ernstig aangetast. Dát is de achtergrond waarom is gezegd: hoewel het nog steeds in alle situaties gewenst is de beesten te verdoven, moet helaas worden besloten tot afschot over te gaan. Daarbij speelt mee dat de beesten om met succes te worden verdoofd tot op 40 meter moeten worden benaderd en die kans was er niet.

Mevrouw Thieme zegt in haar vragen dat inmiddels de paden bekend zijn. Ik weet niet precies hoe die voorlichting is gegaan, maar één van de vaststellingen was nu juist dat er geen vaste looproutes waren ontstaan. Bovendien is de helft van de groep sinds het uitzetten bijna niet gesignaleerd, omdat men niet kon vinden waar ze zaten, wat het ook al moeilijk maakt. Dit alles bij elkaar heeft ertoe geleid dat helaas maandagochtend is besloten om de vereiste ontheffingen te geven, waarvan de Kamer zo snel mogelijk in kennis is gesteld.

De **voorzitter**: Mevrouw Thieme, uw vervolgvraag.

Mevrouw **Thieme** (PvdD): Het is duidelijk dat hier sprake is van onzorgvuldig beleid. Ten eerste zegt de minister dat tot eind februari zou zijn ingezet op verdoving, maar die periode is niet gehanteerd, want februari is nog niet eens afgelopen. Daarnaast gaat het niet om een acute situatie. Ik wil dat de minister ingaat op mijn beschouwing, waarin ik aangeef dat er nu looproutes zijn vastgesteld en dat er dus mogelijkheden zijn om te verdoven. Daarnaast zal de minister als jurist ook weten dat er een bezwaartermijn in acht moet worden genomen, mocht hij op grond van de Flora- en faunawet ook tot deze beslissing zijn gekomen. Die termijn wordt niet in acht genomen. Er is absoluut geen reden dat terzijde te leggen, aangezien er geen acute situatie is ontstaan.

De minister spreekt over verstoring van de flora en fauna ter plaatse. Sinds 1992 zijn er ook reeën, die daar ook zijn losgelaten. Destijds was er geen enkele reden om die dieren af te schieten. Waarom zou dat voor de herten nu opeens wel gelden?

De **voorzitter**: Dank u wel!

Minister **Donner**: Indien ik heb gezegd "tot eind februari" heeft mevrouw Thieme gelijk. December was de eerste periode, en de tweede periode duurde tot eind januari. Toen moest worden vastgesteld dat de enige keer dat het is gelukt 28 januari is geweest. Sinds die tijd zijn wij doorgegaan, en is het niet gelukt. Het verwijt dat hier onzorgvuldig zou zijn gehandeld, is dus ten enen male onjuist. Er is met gebruik van de uiterste middelen ingezet op het verdoven en verder betreft het een substantiële groep die daarbij betrokken is, waarvan de

Donner

leden niet eindeloos overal vandaan kunnen worden gehaald. Tot een moment besluit je om in te zetten op verdoving. Zet je daarna in op afschot, dan moet je daar gelet op de overwegingen die ik heb gegeven, zo snel mogelijk toe overgaan.

Het is onjuist dat inmiddels looproutes zijn ontstaan. Het kan zijn dat dit in de voorlichting is weergegeven, maar dat kan ik niet natrekken. Voor zover ik wel kan nagaan en voor zover ik ben voorgelicht, is dat nu juist een van de problemen. Daardoor kun je niet rustig gaan wachten totdat de beesten bij je komen.

Het is juist dat bezwaar kan worden ingediend, maar dat is tot nu toe niet gebeurd. De desbetreffende periode loopt ook nu nog. De ontheffingen gaan echter onmiddellijk in en die moeten ook onmiddellijk ingaan. Als de genoemde periode wordt afgewacht, is het midden in de voorjaarsvakantie, in het broedseizoen. Dan doet zich pas aan het eind van dit jaar een nieuwe gelegenheid voor.

Het is juist dat de reeën mogelijk zijn uitgezet. Dat is onduidelijk. Een ree is echter een ander soort beest. De reeën worden soms ver op het wad gezien. Er kan dus zelfs niet worden uitgesloten dat zij langs een natuurlijke weg op Terschelling terecht zijn gekomen. Die situatie is al langer geleden ontstaan. Nu is groter wild uitgezet. Dat zijn grote grazers die vermoedelijk in de duingebieden onherstelbare schade aanrichten. Het is mogelijk dat dit ook vogelbroedplaatsen zal verstoren. Herstel zou enkele jaren vergen. Ik ben het met mevrouw Thieme eens dat dit moeilijke afwegingen zijn, maar in dezen ging het om beesten die gefokt waren met de bedoeling om ze met Kerstmis te consumeren, niet om ze in het wild te laten leven. Op een gegeven moment moet je dan een besluit nemen.

De heer **Graus** (PVV): Afgelopen donderdagavond, tijdens het algemeen overleg waarnaar de minister verwijst, heeft de collega van minister Donner toegezegd dat deze dieren zouden worden verdoofd en overgebracht naar het vasteland. Ik heb drie keer om deze keiharde toezegging verzocht. Die toezegging heb ik gekregen. Hier speelt dus een heel ander punt dan het dierenwelzijn een rol: de minister komt wederom haar toezegging niet na. Dat is een kwalijke zaak. Namens de Partij voor de Vrijheid vraag ik deze waarnemend minister om die toezegging alsnog gestand te doen. Wij willen dat het doden van deze dieren wordt gestopt en dat zij verdoofd naar het vasteland worden teruggebracht. Wij willen dat deze minister dit toezegt. Het verweer dat de minister voert, namelijk dat de dieren op een afstand van 40 meter niet kunnen worden geraakt met een pijltje, klopt niet. Helaas weet ik er meer van af dan de minister zelf. Op een afstand die enkele tientallen meters groter is, kun je de dieren ook nog raken. Je moet gewoon uit de wind gaan staan en je moet dat door dierenartsen met ervaring laten doen. Ik heb daarvoor dierenartsen aangedragen. Ik heb zelfs namens de Partij voor de Vrijheid aangeboden om de Rompunitsen te betalen. Als het dan nog niet kan, weet ik het ook niet meer.

Minister **Donner**: Het klopt dat de dierenartsen in de afgelopen periode mede zijn ingezet. Desondanks is het niet gelukt. Deze beesten zijn op het eiland niet in hun natuurlijke omgeving. Het blijkt ook dat zij niet in groepen verblijven, maar dat een deel van hen solitair is gaan leven. Zij bevinden zich daardoor op heel verschil-

lende plaatsen. De veronderstellingen die de heer Graus noemt doen zich juist om die reden niet voor. Ik heb mij op dit punt zeer nadrukkelijk laten voorlichten over hetgeen is gezegd in het algemeen overleg van afgelopen donderdag. Bij mijn weten heeft de heer Graus in dit overleg gevraagd of de garantie kon worden gegeven dat de beesten niet zouden worden afgeschoten. De minister heeft die nadrukkelijk niet gegeven. Zij heeft gezegd: ik kan niet in de toekomst kijken; op dit moment zet ik in op verdoven en vangen. Ik heb uiteengezet om welke reden dit weekend anders moest worden besloten. Dat is niet iets wat zich al voor die tijd liet aanzien. Dat moet je op dat moment besluiten. En als je dan de knop omzet, moet je ook handelen, want anders is er alleen maar sprake van onrecht, ook tegenover de dieren.

De heer **Dibi** (GroenLinks): Fijn dat het edelhert van het kabinet hier is om onze vragen te beantwoorden.

Het is toch wel gek dat het kabinet ineens heeft besloten om die tien herten toch maar te laten afknallen om onze natuur te beschermen. Hierover heb ik twee korte vragen. Sinds wanneer bekommert het kabinet zich om onze natuur? Is deze minister niet gewoon bezig om CDA-hobby nummer één, jagen op wilde dieren, mogelijk te maken?

Minister **Donner**: In de eerste plaats kan ik u verzekeren dat dit geen besluiten zijn die het kabinet neemt, maar dat dit de bevoegdheden van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit zijn. Wat dat betreft, laat het kabinet zich wel degelijk informeren over wat er speelt. In de tweede plaats denk ik dat er een misverstand is. Er vindt daar geen jacht plaats. Daarom is er ook een aparte ontheffing verleend voor het gebruik van geweren voor andere doeleinden dan de jacht. In de derde plaats kan ik uw opmerkingen over het CDA niet plaatsen.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Eerst wil ik gezegd hebben dat ik respect heb voor dieren, ook voor de herten op Terschelling. Ik vraag mij echter wel af of de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in deze tijd van kredietcrisis zijn tijd moet verdoen door hier te komen om op deze vragen te antwoorden. Wat vindt de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid daar zelf van? Had hij zijn tijd niet nuttiger kunnen besteden?

Minister **Donner**: Ik ben hier om de Kamer uitleg te geven. Als minister heb ik geen nuttiger besteding van mijn tijd.

(geroffel op de bankjes)

Minister **Donner**: Verder meen ik dat het terecht is dat de Kamer hier aandacht voor vraagt. Men moet namelijk ook niet lichtvaardig tot deze besluiten overgaan. Terwijl een deel van de bevolking denkt dat het aardig is om beesten uit te zetten, onderstreept het alleen maar welke gevolgen dit kan hebben. Ik kan mij dus alleen maar voegen bij de conclusie van mevrouw Thieme. Dit is verwerpelijk. Er werd zojuist gezegd dat ik als jurist bepaalde overwegingen moet laten gelden. Aangezien het hier om handhaving gaat, mede op kosten van de overtreders, geldt daarbij ook dat de schade beperkt moet worden gehouden en dat er niet eindeloos kan

Donner

worden gejaagd op die dieren. Dat zijn allemaal overwegingen die hierbij een rol spelen.

Mevrouw **Ouwehand** (PvdD): Het dreigt nog bijna grappig te worden vandaag, maar dat is het natuurlijk helemaal niet. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft de Kamer namelijk welbewust geschoffeerd. De Kamer heeft de minister gevraagd: hoe staat het met die herten op Terschelling? Wij hebben niet zomaar gevraagd: kunt u eventjes de stand van zaken geven? Wij hebben welbewust gevraagd: hoe staat u tegenover de signalen dat ze wellicht zullen worden afgeschoten, omdat de burgemeester van Terschelling dat al eerder in de media heeft laten weten? Die vragen komen dan terecht bij de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Er volgt een nietszeggend briefje waarin over de eventuele afwegingen voor afschot niets wordt gezegd. Vervolgens voeren wij een AO waarin wij de vragen herhalen. Dan hoor ik hier de plaatsvervanger van de minister zeggen: het is bijna krokusvakantie, wij zouden verdoven tot eind januari en daarna is het broedseizoen.

De **voorzitter**: Mevrouw Ouwehand, stel uw vraag.

Mevrouw **Ouwehand** (PvdD): De vraag komt eraan. Waarom kan minister Donner niet zeggen waarom de minister geen antwoord heeft gegeven op de vragen die heel duidelijk door de Kamer zijn gesteld, waardoor wij op dit moment in de situatie zitten waarin de Kamer eigenlijk buitenspel wordt geplaatst?

Minister **Donner**: Donderdag is uitvoerig op alle vragen van de Kamer geantwoord. Op dat moment was de inzet ook verdoven. Zo was de situatie eenvoudigweg. Nadat weer bijna een week op die dieren was gejaagd, moest donderdag en vrijdag echter worden geconstateerd dat dit geen enkel resultaat had opgeleverd, dat ieder verder uitstel ertoe zou leiden dat dit door de voorjaarsvakantie en vervolgens door het broedseizoen ging lopen en dat de tijd derhalve ontbrak. Dit zijn geen beslissingen die je neemt en waarbij je vervolgens weer eens rustig de tijd kunt nemen om daarover te discussiëren. Als je zoiets doet, moet je het ook uitvoeren. Dat is de verantwoordelijkheid van bestuur.

Vragen van het lid Jan de Vries aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het bericht dat een te lage eigen bijdrage aan de AWBZ de overheid vele miljoenen kan kosten**.

De heer **Jan de Vries** (CDA): Voorzitter. Vorige maand hebben 53.000 gehandicapten, ouderen en anderen die in een zorginstelling verblijven, een verkeerde beschikking voor het vaststellen van hun eigen bijdrage ontvangen. Voor al deze mensen is de bijdrage te laag vastgesteld. Het gaat soms om honderden of duizenden euro's per jaar. "Een mooie meevaller", zo zou je zeggen. Helaas heeft het Centraal Administratie Kantoor inmiddels de fout ontdekt. Het gaat nog deze maand een nieuwe beschikking sturen, aldus de website van het CAK. Bij deze beschikking zijn de gegevens over de buitengewone

uitgaven meegeteld bij het bepalen van het verzamelinkomen.

Ik heb daarover de volgende vragen. Hoe is het mogelijk dat opnieuw op deze grote schaal fouten worden gemaakt bij het vaststellen van de eigen bijdrage? Had het CAK niet zelf kunnen ontdekken dat de gebruikte gegevens niet klopten?

Het scheelt de overheid tientallen miljoenen aan inkomsten als de bijdrage niet opnieuw wordt vastgesteld. Hoe zit het echter met de rechtszekerheid van de 53.000 ouderen en gehandicapten? Zij ontvingen tenslotte een beschikking met daarop het woord "definitief".

Veel ouderen en gehandicapten hebben misschien inmiddels hun bestedingspatroon aan de lagere eigen bijdrage aangepast. Dat is begrijpelijk, maar wat betekent dit voor hen als zij straks alsnog met terugwerkende kracht een hogere eigen bijdrage moeten betalen? Het CAK zegt dat een betalingsregeling mogelijk is. Platform VG wil met de staatssecretaris in gesprek over een acceptabele regeling. Wat gaat de staatssecretaris doen om te voorkomen dat veel ouderen en gehandicapten door de fouten van het CAK in financiële nood komen te verkeren?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Helaas klopt het dat de eigen bijdrage aan de AWBZ voor bewoners van instellingen voor 2009 niet goed is vastgesteld bij maximaal 53.000 cliënten. Daardoor is in de in januari 2009 verzonden beschikkingen een te lage eigen bijdrage vermeld. Dat is niet de schuld van het CAK. Het CAK heeft namelijk niet in alle gevallen de juiste en volledige gegevens over de buitengewone uitgaven ontvangen van de Belastingdienst.

De vraag is vervolgens: wat gebeurt daarmee? Op het moment dat het CAK dit heeft vernomen, heeft het contact met mij opgenomen en is er direct contact gelegd met de Belastingdienst en met mijn collega van Financiën. Er is daarna door zowel de Belastingdienst als het CAK voortvarend opgetreden, zodat verzekerden duidelijkheid wordt verschaft over de juiste hoogte van de eigen bijdrage. Deze week krijgen alle betrokkenen een brief; de meeste betrokkenen hebben deze brief gisteren of vandaag al ontvangen. Bij deze brief zit ook een nieuwe factuur over de maand januari. Zij moeten het resterende bedrag alsnog betalen.

De heer De Vries verwees naar de organisatie Platform VG, die wilde dat wij alle cliënten een brief zouden sturen. Dat is gebeurd. Op de website van deze organisatie heeft gestaan dat dit bedrag niet meer zou kunnen worden teruggevorderd. Dit klopt niet. Daarover is overleg gevoerd met de landsadvocaat. Het bericht op de website van Platform VG dat dit VWS vele miljoenen zou kosten, is onjuist. De verzekerde is namelijk gehouden om die bijdrage alsnog te betalen. Het is gebruikelijk dat er gecorrigeerd kan worden als onjuiste gegevens zijn gebruikt voor een beschikking.

Deze week krijgen deze mensen een uitleg en een nieuwe beschikking voor februari, en een factuur met het bedrag dat zij eventueel nog over januari moeten betalen. Voor cliënten die dat niet in een keer kunnen betalen, bestaat de mogelijkheid om daarvoor een betalingsregeling te treffen.